

VIÐMERKINGAR

SAMBAND
EIRIKUR LINDENSKOV
EIRIKUR@SOSIALURIN.FO
TLF 341800

Gransking – kostnaðarmikil fortreyt fyri menning

Gransking og nýmenning eru fortreytir fyri, at eitt land skal kunna mennast og megna kappingina í altjóðagjörða heiminum. Skal eitt samfelag kunna standa seg í kappingini við onnur samfeløg er neyðugt at satsa uppá vitanarframleiðslu og ein fortreytin fyri hesum er, at granskingin hevur góð og mennandi kor.

Ein meginfortreytin fyri menning av gransking og nýmenning er neyðturvilig figging. Sambært altjóða ST felagskapin OECD eigur framkomið samfelag at nýta í minsta lagi 3% av bruttotjóðar-úrtøkuni til gransking og nýmenning, um viðkom-andi samfelag skal kunna standa seg og støðugt mennast sum eitt framkomið land. Í okkara føri vildi hetta merkt, at vit her í Føroyum skuldu nýtt einar 300 milliónir krónur til gransking og nýmenning.

Í okkara grannalondum er vanligt, at vinnulív og privatir grunnar stuðla granskingini, soleiðis at ikki allur peningur til hetta endamál skal útvegast yvir almennu figgjarlógina. Vit hava tó í Føroyum ikki siðvenju fyri einum slíkum figgingarmmyndli og tað man fara at ganga rúm tíð, áðrenn føroyska vinnulívið fer at figgja eins nógv av granskingini og gjørt verður í okkara grannalondum. Vit verða tí ivaleyst noydd til at viðurkenna, at ein lutfalsliga stórur partur av granskingarfiggingini má útvegast yvir løgtingsfiggjarlógina. Mett verður, at tær 200 milliónirnar mugu útvegast á hendan hátt, meðan tær 100 milliónirnar, sum skulu til fyri at røkka teimum trimum prosentum av BTÚ eiga at verða útvegaðar frá øðrum figgingarkeldum, eitt nú privatum fyrirkum og frá ES granskingarprogrammum, sum vit nú hava møguleika fyri at taka lut í.

Hvussu er so støðan í dag, tá vit hugsa um almennu játtaninar til gransking og nýmenning? Taka vit Granskingargrunnin fyrst, so hevur hann árliga umleið 7 milliónir at býta út eftir umsókn til granskingarverkætlanir. Mett verður, at einar 90 milliónir verða í Føroyum nýttar til gransking og nýmenning, iroknað nevndu játtan til Granskingargrunnin. Hetta svarar til umleið 0,90% av BTÚ. Av hesum koma umleið 65 millónir úr almennum kassum so ella so, oftast av játtanunum til stovnar, ið granska, t.d. Havstovan, Heilsufrøðiliga starvstovan, Náttúrugripasavnið, Fróðskaparsetrið o.a., meðan restin kemur frá vinnuni og útlendskum figgingarkeldum.

Granskingargrunnurin eigur at verða høvuðsálitið hjá føroyskari gransking. Grunnurin fekk hesaferð 46 umsóknir um stuðul til verkætlanir. Søkt varð um umleið 35 milliónir krónur innan tey seks høvuðsøkini, sum Granskingarráðið flokkar umsókninar eftir. Tað skal ikki nógv hugflog til at staðfesta, at játtaninar, sum í dag eru tókar til føroyska gransking eru fjart frá teimum upphædd-um, sum OECD mælir til at nýta. Her liggur ein stór avbjóðing til løgting, landstýri, vinnulív og ikki minst til granskingina sjálva, ið má venja seg til at troyta nýggjar útlendskar samstarvs- og figgingarmøgulkeikar, eitt nú við ES samstarvinum.

Socialurin

Sosialurin

Sosialurin

Stovnaður: 1927

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller

jan@sosialurin.fo

Blaðstjóri: Eiríkur Lindenskov

eirikur@sosialurin.fo

Marknaðardeild: lysing@sosialurin.fo

Marknaðarleiðari: Gudny

Langgaard gudny@sosialurin.fo

Finnbjørg Nattestad finnbjorg@sosialurin.fo

Høgni Thomsen hogni@sosialurin.fo

Elin Vatnhamar Olsen evo@sosialurin.fo

Blaðfólk:

Áki Bertholdsen aki@sosialurin.fo

Vilmund Jacobsen vilmund@sosialurin.fo

Eilen Anthoniussen eilen@sosialurin.fo

Magnus Gunnarsson maggi@sosialurin.fo

Rigmor Dam rigmor@sosialurin.fo

Leo Poulsen leo@sosialurin.fo

Eyðun Klakstein eydun@sosialurin.fo

Árni Joensen arni@sosialurin.fo

Anna V. Ellingsgaard anna@sosialurin.fo

Rógvi Nybo rogví@sosialurin.fo

Eiríkur í Jákupsstovu eijr@sosialurin.fo

Ítróttur:

Jákup Mørk jakup@sosialurin.fo

Myndamenn:

Álvur Haraldsen alvur@sosialurin.fo

Jens Kristian Vang jensk@sosialurin.fo

Stavraðið enn einaferð

MARJUN A. SIMONSEN

Tað er at vóna, at tað ikki eru fleiri enn Rolf Guttesen, ið hava misskilt mínar viðmerkingar (í blaðnum 28. aug.) um stavraðið. Men eg haldi tað kortini vera neyðugt at vísa á, at viðmerkingarnar fyrst og fremst snúðu seg um eitt: at tað – at uttan mun til, hvat stavrað vit hava – er neyðugt at hava ein leist. Og verður stavraðið broytt, má havast í huga, hvussu leisturin skal broytast. Annars verður ikki møgu-ligt hjá okkum at umsita okkara skriftmál. Her snýr tað seg serliga um tey, ið dagliga fáast við at undir-vísa, útgeva, rættlesa, geva út, varpa út, ráðgeva í málsligum spurningum, stavseting av fólkanøvnum o.s.fr. Teimum nýtist ein leist. Hetta var tað, ið eg vildi vísa á. Tað snýr seg ikki um at vera fyri ella ímóti, men at duga at skilja, at eitt og hvørt skriftmál má hava ein leist. Og tí má havast í huga, hvør leisturin skal vera, áðrenn støða verður tikin. Higartil hava vit lagað tøkuerð og fremmandaorð til okkara egna stavrað.

Her eru nøkur dømi:

ambulansa, avokado, bakkur, basilla, blits, bolsjevisma, elektrisitet, fasisma, gasella, gullasj, hyasint, influensa, kanselli, kekkur, kettjup, klassis-isma, konsert, krem, marsj-ur, medisín, nasisma, offiserur, oson, penisillin, prosent, rasisma, sello, sement, sensurur, sigarett, sirkus, sirkul, sitrón, sjoku-láta, skisofrenur, skora, sosialisma, sosialur, súkkla, sylindari, trapets, trukkur, tussjpenmur o.s.fr. Spurningurin er tískil: skal haldast fast við hetta ella ikki – og skulu tey orð, ið vit higartil hava lagað til okkara stavrað, broytast aftur? Hetta eru gerandis-orð, og tí fer ein og hvør broyting at ávirka okkara skriftmál almikið. Her má vera ein greið regla, tí vit kunnu ikki skriva hvør í sínum lagi. Tað verður ikki gjørt nakrastaðni, har ið lond hava eitt framkomið regluskipað skriftmál. Eitt skriftmál er ein samskiftis-miðil, og tí má tað vera eintýðugt, so vit kunnu skilja hvør annan og hvat vit lesa, annaðhvørt tað er tíðindabløð, skaldskapur, undirvísingartilfar, vísinda-ligt tilfar, kunngerðir ella lógartekstir. Tað er neyð-ugt, at orðini merkja tað sama og stavast á sama hátt hjá okkum øllum,

annars eru vit ikki før fyri at skilja hvør annan. So uttan mun til hvat tú sum einstaklingur heldur um skriftmálið er neyðugt at halda seg innan fyri teir karmar, ið okkara skriftmál ásetur. Fara fólk at laga skriftmálið til sín egna tørv, er tað at bróta okkara skriftmál miðvíst niður.

Harumframt: Tað var ikki heimsatlasíð, ið var høvuðsinnihaldið í mínum brævi, men eg nevndi, at viðvíkjandi stavseting av landanøvnum hevur eisini verið siðvenja at laga tey til okkara egna stavrað. So tað er eisini nakað, ið má takast upp, um stavraðið verður broytt.

Vit hava onga rættsskriv-ingarlóg í Føroyum, tískil fari eg at vísa á § 1 og § 2, stk. 1 í donsku rættsskriving-arlógini, har tað er greitt, at øll skulu fylgja donsku rættsskrivingini:

”§ 1 Dansk retskrivning fastlægges af Dansk Sprog-nævn og offentliggøres i Dansk Sprognævns ret-skrivningsordbog.

Stk. 2. Ved fastlæggelsen af dansk retskrivning følger Dansk Sprognævn de regler, der er fastsat i eller i medfør af lov om Dansk Sprognævn.

§ 2 Dansk retskrivning skal følges af alle dele af den offentlige forvaltning, af Folketinget og myndig-

heder med tilknytning til Folketinget samt af dom-stolene. Det samme gælder ikkeoffentlige uddannelses institutioner, som modtager dækning af driftsomkost-ingerne på halvdelen eller mere, og private og selvej-ende skoler, hvor børn opfylder undervisnings-pligten.”

(Retskrivningsloven. Lov nr. 332 af 14.5.1997 om dansk retskrivning.)

Tann fyrsta almenna danska rættsskrivingar-orðabókin var Svend Grundtvig: *Dansk Haand-ordbog 1872*, og nógvar eru sum kunnugt komnar síðan. Tað er upp á tíðina, at vit fáa eina rættsskriving-arlóg í Føroyum, sum er samtykt í løgtinginum. Men tá krevst, at vit eisini geva út eina rættsskriving-arorðabók, sum vit kunnu halda okkum til. So fáa vit skipað viðurskipti á hesum øki og ein lógarfestan leist.

Føroyar kunnu ikki standa aftan fyri onnur lond á hesum øki. Vit kunnu ikki skriva hvør í sínum lagi, tí so detta vit burturímillum, og eingin fer at taka okkara mál í álvara.

Lesið Sosialin - so eru tit við

Lýsingar

Freistir:	Tekstlýsingar	Størrí lýsingar	Lýsingartorgið	Heilsanir
Mánadagsblaðið	Mán.kl. 10	Frí. kl. 15	Frí. kl. 12	Frí. kl. 12
Týsdagsblaðið	Týs. kl. 10	Mán.kl. 15	Mán.kl. 12	Mán.kl. 12
Mikudagsblaðið	Mik. kl. 10	Týs. kl. 15	Týs. kl. 12	Týs. kl. 12
Hósdagsblaðið	Hós. kl. 10	Mik. kl. 15	Mik. kl. 12	Mik. kl. 12
Fríggjadagsblaðið	Frí. kl. 09	Hós. kl. 15	Hós. kl. 12	Hós. kl. 12

Størrí lýsingar, sum nógv arbeiði stendst av, mugu vera inni í góðari tíð og áðrenn ásettu freistir. Framihjápláss má umbiðjast í góðari tíð.

Stødd:

Ein heil síða í Sosialinum er 254 mm breið og 346 mm í hædd. Breiddin á einum teigi er 39 mm og rúmið millum teigarnar er 4 mm.

Innsent tilfar

Fult navn skal vera undir innsendum tilfari. Innsendar greinar, har blaðleiðsl-an ikki er kunnað um bústað og telefonnummar, verða ikki settar í blaðið.

Innsent tilfar

Av tí at vit fáa rættuliga nógv innsent tilfar sendandi – meira enn vit fáa í blaðið – hevur blaðleiðslan verið noydd at gjørt nakrar avmarkingar.

Enn sum áður skal fult navn skal vera undir øllum innsendum greinum – annars verða tær ikki prentaðar. Harnaest tilskila vit okkum rætt til at ikki at taka við tilfar, sum eisini er sent øðrum bløðum ella hevur verið prentað aðrastaðni.

Drúgvar greinar – greinar sum eru longri enn áleið 5.500 tekn, verða raðfestar lægri, og koma bert í blaðið, um pláss er fyri teimum. Tað er ein fyrimunur um vit fáa tilfarið umvegis teldupost ella á diskli.